

tovil pisatelj po lastnem opazovanju; to knjigo smatrajo za najboljšo delo o Abesiniji.

Ruska zemljepisna književnost se je kaj obogatila z delom dr. A. B. Elisejeva z naslovom: *Po belu svetu* (Po belem svetu). Črtice in slike iz potovanja po treh delih Starega sveta. S slikami N. N. Karazina, V. P. Ovsjanikova, E. R. Sokolovskega in A. A. Čikina. — Ta knjiga, ki je izšla v založbi Sojkina v Petrogradu v štirih zvezkih, obsega zanimive opise in slike iz potovanj pokojnega dr. Elisejeva po Evropi, Aziji in Afriki; poslednji zvezek obsega popis potovanja po Japoniji, Perziji in Abesiniji, katero je obiskal kot jeden izmed prvih ruskih turistov. Ker je delo bogato ozaljšano s slikami ter se odlikuje s krasnim tiskom, tudi cena štirih rubljev ni previsoka.

Dalje je izšel v založbi O. N. Popove v Petrogradu prevod *Istorije Italije* Sorena. Obsega zgodovino Italije od 1815. l. do smrti kralja Viktorja Emanuela. Cena 1 r. 50 kop. — V tej založbi je tudi izšlo *Sobranije sočinenij S. S. Šaškova* v dveh zvezkih, ki veljata štiri rublje. Šaškov je bil v 60 letih znan kot borilec za emancipacijo ruskih ženskih, in takšna je tudi vsebina člankov, priobčenih v teh „sobranyh sočinenijah“. Pisatelj je v svojih sodbah preveč pristranski.

Epohalno je delo S. A. Vengerova: *Russkaja poezija*, katere prvi zvezek s 23 portreti je izšel koncem minulega leta v Petrogradu. Ta prvi zvezek obsega 1421 pesmij 116 pesnikov XVIII. stoletja s kritično-bibliografičnimi črticami. Ruski kritik trdi, da doslej še ni nikjer tako dobro predstavljena in zbrana ruska poezija minulega stoletja, nego uprav v tem zborniku, čegar prvi zvezek velja tri rublje.

V založbi knjigarne M. O. Volfa v Petrogradu je izšlo *Polnoje sobranije sočinenij Senkeviča* v

šestih zvezkih za ceno (s poštnino vred) 8 rubljev 25 kop. Ruski prevod je oskrbel F. V. Dombrovskij. Ako se vpošteva, da to „sobranije“ obsega znano trilogijo ter še troje večjih, novejših H. Sienkiewiczjevih romanov („Bez dogmatu“, „Rodzina Polanieckich“ in „Quo vadis“), se razvidi, da so Rusi nastavili temu izdanju kaj nizko ceno in da jim je v resnici mar za to, da se seznanijo rusko občinstvo z vsemi proizvodi tega znamenitega poljskega romanopisca.

Za vsakogar, kdor se hoče baviti z rusko književnostjo, je neobhodno potrebno obširno delo A. S. Vengerova, ki je izhajalo v snopičih pod naslovom: *Russkija knigi*. S biograf. danyami ob avtorah i perevodčikah (1708—1893). Izdaniye G. V. Judina. S. Peterburg 1897. Cena šest rubljev. — To je nekak splošen katalog vseh v Rusiji izdanih ruskih knjig od časa Petra Velikega do današnjih dnij. Ruska kritika delo močno hvali, češ da zadoščuje vsem potrebam mladine, učeče se zgodovine ruske književnosti.

Za nas Slovane velevažno delo je jela izdajati petrograjska „Akademija nauk“ pod naslovom: *Velikor v svojih pjesnjah, obrjadah, obyčajah, verovanijah, skaskah, legendah i. t. p.* Kot pisatelj je podpisan neki „Šejn“, ki je baje nabral do 3000 narodnih pesmij. Ta prvi zvezek jih obsega 1283 ter velja tri rublje.

Med obilico drugih del, katerih ne moremo tukaj navesti, zdi se nam še najbolj zanimivo delo: *Očerki sovremennoj Japoniji* od A. A. Čerepkove. Knjiga je nastala po lastnem opazovanju gospe pisateljice in je ozaljšana z dvanajstimi slikami. Zato se nam zdi tudi cena (1 r. 50 kop.) za to delo dovolj nizka. i+a.

## Razne stvari.

† *Anton Cej*, slikar, čegar podobi smo objavili na str. 600 in 601, rodil se je v Čirknem na Primorskem. Oče mu je bil kočar in godec in je tudi sina Antona v godbi vadil; vendar temu godba ni posebno ugajala. Šel je z doma k teti na Šmarjetno goro poleg Kranja in se je sam vadil risanja in slikanja. Potem je bil pri slikarju Janezu Gosarju v Dupljah na Gorenjskem. Malo časa je delal tudi pri znanem slikarju Wolfu, ki je pa kmalu umrl, kar je bilo Ceju na veliko škodo. Priženil se je v Crngrob k cerkovniku in tam mnogo slikal. Največ slik je napravil za Primorsko in Istro. Hrepenel je po izobrazbi ter šel leta 1896. v Florencijo, Rim itd. To potovanje ga je silno vnelo za slikarjo; videl je stare mojsterske slike. Z vso silo se je na novo

poprijel umetnosti. Po dnevu je slikal, po noči pa risal in študiral anatomijo. Nakopal si je hudo bolezen; z barvami se je siromak otroval ter silne muke trpel; do skrajne meje shujšano truplo je bilo vse v skelečih ranah. Umrl je dné 7. malega travna 1897 star 40 let v bolnici usmiljenih bratov v Kandiji in pokopan je na šmihelskem pokopališču.

V zadnji številki smo priobčili podobi: Sv. Jožef in sv. Jošt. Sv. Jožef se nahaja pri Božjem grobu pri Novem mestu; sv. Jošt pa je namenjen v Št. Jošt v stopiški župniji. Sv. Jošt je bil njegovo poslednje delo. V svojih mukah je pogosto k sv. Joštu zdihoval. Tudi je rekel: „Oh, da bi še ozdravel; zdaj bi znal bolnika slikati.“